

Az öntelt farkas

Éhes volt a róka, hát azon gondolkodott, hogy belopakodik a faluba, jóllakik tyúkhússal.

Mindjárt a falu végén az első háznál felkapaszkodott a tyúkólra, letúrta a cserepet, bebújt a lécek közé, Egy tyúknak hamar elharapta a nyakát, hozzáfogott lakmározni.

De a többi tyúk felverte a házigazdát.

- fiam, ugorj ki az ágyból, mert a tyúkokat háborgatja valami!

Az ember megragadott egy karót, a fiának meg a kezébe nyomott egy vasvillát, és kinyitották az ólajtót. Csihipuhi, záporoztak a rókára az ütések, szúrások, alig tudott elmenekülni.

Húzta magát az erdő felé nagy vonítva.

- Mi vaj van, róka koma? - kíváncsiskodott a farkas, ahogy összetalálkoztak.

- Jaj, farkas koma, egy ember meg a gyereke majdnem agyonvert!

- Gyere vissza, róka koma, mutasd meg az embert, majd ellátom a baját.

- Ne menjünk, farkas koma, mert az emberekkel nem jó tréfálni!

- Mit?

A farkas szétszaggatott egy kökénybokrot, megrágta szecskának.

- Így szagatom szét, csak mutassál nekem egy embert!

- Ne menjünk, farkas koma, mert ott veszünk mindnyájan!

- Ha nem jössz, téged is szétszagatlak!

- Ne szaggassál, inkább megyek!

Az erdő szélére vezette a róka a farkast, meglapultak a bokor mögött, ahonnan jól belátták az országutat.

- Várjunk itt, farkas koma, mert az úton szokott járni az ember!

Nemsokára egy kisgyermek szaladt a falu felől, karikát hajtott bottal.

- E, róka koma, ember ez? - kérdezte a farkas.

- Aj, csak gyermek, még sokára lesz ember.

Egy koldus is arra bicegett hónajmankón.

- E, róka koma, ember az? - Hej, csak volt ember, most már nyomorék.

Végre a kerülő ballagott felénk az úton duplapuskával. Régen a huszároknál szolgált, hát a kardot is magával hordta.

- E, róka koma, ott jön valaki, ember az? - Hu, ez csakugyan ember, el is kotródok előle.

- Ne menj egy tapodtat se, nézd, hogy szaggatom szét!

A farkas nekiment a kerülőnek, de az sem volt rest. Rácélt a puskával, hogy meghemperedett a gonosz féreg. Hamar észretért, felugrott, ráacsarkodott az emberre, hogy szétszaggatja. A kerülő meg előrántotta a kardját, pofon vágta a farkast, hogy egyik fogsora menten kirepült. A másik oldalról is odasuhintott neki, onnan is szálltak a fogak. Nem akart engedni sehogya a farkas, hát a kerülő ráadásnak betörte a fejét három helyen, meg az oldalbordáját egy helyen.

Elkeseredett végül a farkas, vonyítva elkotródott. Az erdő alatt a róka várta szánakozva.

- Mi van veled, farkas koma?

- Mmmm, jól mondtad, róka koma, hogy az emberrel nem szabad tréfálni.

- Mit csinált veled?

- Jaj, először belefűjt a botjába, és olyat köpött a szemem közé, hogy mindjárt meghemperedtem. Azután kivágta a fényes nyelvét, és úgy megnyalogatott velem, hogy alig maradt bennem élet.

- Megmondtam neked, farkas koma, hogy az emberrel nem jó tréfálni.

Azóta is kerüli a farkas az embert.